

UREDBA (EU, Euratom) 2020/2223 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 23. prosinca 2020.****o izmjeni Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 u pogledu suradnje s Uredom europskog javnog tužitelja i djelotvornosti istraga koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 325.,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, a posebno njegov članak 106.a,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Revizorskog suda ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Donošenjem Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ i Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939 ⁽⁴⁾ znatno su ojačala sredstva raspoloživa Uniji za zaštitu njenih financijskih interesa putem kaznenopravnih sredstava. Osnivanje Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO“) ključan je prioritet u području kaznenog pravosuđa Unije i njezine politike za borbu protiv prijevara te je u državama članicama sudionicama ovlašten provoditi kaznene istrage i podizati optužnice povezane s kaznenim djelima koja štete financijskim interesima Unije u smislu Direktive (EU) 2017/1371.
- (2) Radi zaštite financijskih interesa Unije Europski ured za borbu protiv prijevara („Ured“) provodi administrativne istrage o administrativnim nepravilnostima te o kažnjivom postupanju. Po završetku svojih istraga može nacionalnim tijelima nadležnima za progon dati preporuke za pokretanje sudskih postupaka kako bi im se omogućilo podizanje optužnica i kazneni progon u državama članicama. U državama članicama koje sudjeluju u EPPO-u, Ured će EPPO izvješćivati o navodnim kaznenim djelima te će surađivati s EPPO-om u istragama EPPO-a.
- (3) S obzirom na donošenje Uredbe (EU) 2017/1939 trebalo bi izmijeniti i prilagoditi Uredbu (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾. Odredbe Uredbe (EU) 2017/1939 kojima se uređuje odnos Ureda i EPPO-a trebale bi biti odražene u pravilima Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 i dopunjene tim pravilima kako bi se zajamčila najviša razina zaštite financijskih interesa Unije postizanjem sinergija između Ureda i EPPO-a, uz osiguranje bliske suradnje, razmjene informacija, komplementarnosti i izbjegavanja udvostručavanja.

⁽¹⁾ SL C 42, 1.2.2019., str. 1.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i stajalište Vijeća u prvom čitanju od 4. prosinca 2020. (još nije objavljeno u Službenom listu). Stajalište Europskog parlamenta od 17. prosinca 2020. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28.7.2017., str. 29.).

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO“) (SL L 283, 31.10.2017., str. 1.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU, Euroatom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euroatom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

- (4) Kako bi ostvarili svoj zajednički cilj očuvanja cjelovitosti proračuna Unije, Ured i EPPO trebali bi uspostaviti i održavati blizak odnos na temelju načela iskrene suradnje, usmjeren na osiguravanje komplementarnosti njihovih mandata i koordinaciju njihova djelovanja, a posebno u pogledu opsega pojačane suradnje u vezi s osnivanjem EPPO-a. Odnos između Ureda i EPPO-a trebao bi doprinijeti osiguravanju upotrebe svih sredstava za zaštitu financijskih interesa Unije.
- (5) Uredbom (EU) 2017/1939 propisuje se da Ured kao i institucije, tijela, uredi i agencije Unije te nadležna tijela država članica bez nepotrebne odgode izvješćuju EPPO o navodnom kažnjivom postupanju u pogledu kojeg EPPO može izvršavati svoju nadležnost. Budući da Ured ima mandat za provođenje administrativnih istraga o prijevarama, korupciji i svim ostalim nezakonitim aktivnostima kojima se šteti financijskim interesima Unije, u najboljem je položaju i raspolaže potrebnim resursima da djeluje kao EPPO-ov partner i njegov povlašten izvor informacija.
- (6) Prvotni navodi koje Ured primi mogu sadržavati elemente koji upućuju na moguće kažnjivo postupanje koje je u nadležnosti EPPO-a ili ti elementi izađu na vidjelo tek tijekom administrativne istrage koju Ured pokrene na temelju sumnje na administrativnu nepravilnost. Kako bi ispunio svoju dužnost izvješćivanja EPPO-a, Ured bi stoga trebao prijaviti navodno kažnjivo postupanje u bilo kojoj fazi prije ili tijekom svojih istraga.
- (7) Uredbom (EU) 2017/1939 određuju se minimalni elementi koje izvješća trebaju sadržavati. Ured će možda trebati provesti preliminarnu evaluaciju navoda kako bi potvrdio te elemente i prikupio potrebne informacije. Ured bi trebao takvu evaluaciju provesti žurno sredstvima kojima se ne ugrožava eventualna buduća kaznena istraga. Nakon dovršetka svoje evaluacije Ured bi, u slučaju postojanja sumnje na kazneno djelo iz njegove nadležnosti, trebao o tome izvijestiti EPPO.
- (8) S obzirom na to da Ured ima stručno znanje, institucije, tijela, uredi i agencije osnovani Ugovorima ili na temelju njih („institucije, tijela, uredi i agencije”) trebali bi moći Uredu povjeriti izvršenje takve preliminarne evaluacije navoda koji su im prijavljeni.
- (9) U skladu s Uredbom (EU) 2017/1939 Ured u načelu ne bi trebao pokretati administrativnu istragu usporedno s istragom koju EPPO provodi o istim činjenicama. Međutim, radi zaštite financijskih interesa Unije u nekim će slučajevima Ured možda trebati provesti dopunsku administrativnu istragu prije okončanja kaznenog postupka koji pokrene EPPO kako bi se utvrdilo jesu li potrebne mjere predostrožnosti ili bi li trebalo poduzeti financijske, stegovne ili administrativne mjere. Takva dopunska istraga može biti primjerena, među ostalim, radi povrata iznosâ u proračun Unije koji je podložan posebnim prekluzivnim pravilima, kad su iznosi na koje se odnosi rizik vrlo visoki ili ako postoji potreba da se u rizičnim situacijama primjenom administrativnih mjera izbjegnu daljnji troškovi.
- (10) Za potrebe primjene zahtjeva o izbjegavanju udvostručavanja istraga, pojam „iste činjenice” trebalo bi smatrati, s obzirom na sudsku praksu Suda Europske unije (Sud EU-a) o načelu *ne bis in idem*, da znači da su materijalne činjenice koje se istražuju jednake ili u osnovi iste te da ih se tumači u smislu postojanja niza konkretnih okolnosti koje su neodvojivo povezane u vremenu i prostoru.
- (11) U Uredbi (EU) 2017/1939 predviđeno je da EPPO može od Ureda zatražiti provedbu dopunskih administrativnih istraga. Ako EPPO ne zatraži dopunsku istragu, provedba takvih dopunskih istraga trebala bi biti moguća na inicijativu Ureda, pod posebnim uvjetima, nakon savjetovanja s EPPO-om. Osobito, EPPO bi trebao moći podnijeti prigovor na to da Ured pokrene ili nastavi provoditi istragu, ili na to da poduzima određene istražne radnje koje se odnose na neku od njegovih istraga, posebno kako bi se očuvala djelotvornost njegove istrage i ovlasti. Ured bi se trebao suzdržati od izvršenja radnje u odnosu na koju je EPPO uložio prigovor. Ako Ured pokrene istragu i nema takvog prigovora, Ured bi tu istragu trebao provoditi uz kontinuirano savjetovanje s EPPO-om.

- (12) Ured bi trebao aktivno podupirati istrage EPPO-a. U tom pogledu, EPPO bi trebao moći od Ureda zatražiti da podupre ili dopuni njegove kaznene istrage izvršavanjem ovlasti na temelju Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013. Ured bi trebao pružiti takvu potporu u granicama svojih ovlasti te u okviru predviđenom tom Uredbom.
- (13) Kako bi se omogućila djelotvorna koordinacija, suradnja i transparentnost, Ured i EPPO bi trebali kontinuirano razmjenjivati informacije. Posebno je važna razmjena informacija prije nego što Ured ili EPPO pokrenu istragu kako bi se osigurala odgovarajuća koordinacija njihovih aktivnosti, zajamčila komplementarnost i izbjeglo udvostručavanje. U tu bi se svrhu Ured i EPPO trebali koristiti funkcijom „ima/nema pogotka” u svojim sustavima vođenja predmeta. Ured i EPPO trebali bi u svojim radnim aranžmanima odrediti postupke i uvjete te razmjene informacija. Kako bi se osigurala pravilna primjena pravila kojima je svrha izbjegavanje udvostručavanja i osiguranje komplementarnosti Ured i EPPO trebali bi se dogovoriti o određenim rokovima za međusobnu razmjenu informacija.
- (14) U Izvješću Komisije o evaluaciji primjene Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 od 2. listopada 2017. („evaluacijsko izvješće Komisije”) zaključeno je da su se zbog promjena zakonodavnog okvira uvedenih 2013. vidljivo poboljšali provedba istraga, suradnja s partnerima i prava umiješanih osoba. U evaluacijskom izvješću Komisije istodobno su istaknuti određeni nedostaci koji utječu na učinkovitost i djelotvornost istraga.
- (15) Najjasnije zaključke evaluacijskog izvješća Komisije potrebno je uzeti u obzir izmjenama Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013. Te izmjene su u kratkoročnom razdoblju potrebne za jačanje okvira za istrage Ureda kako bi Ured ostao snažan i potpuno djelotvoran te administrativnim istragama nadopunjavao EPPO-ov kaznenopravni pristup, bez mijenjanja mandata ili ovlasti Ureda. Izmjene se prvenstveno odnose na područja u kojima, zbog nejasnoće Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013, djelotvorno provođenje istraga Ureda može biti otežano, a to uključuje provjere i inspekcije na licu mjesta, mogućnost pristupa informacijama o bankovnim računima ili prihvatljivost izvješća o predmetima koja je sastavio Ured kao dokaza u upravnim ili sudskim postupcima.
- (16) Izmjene Uredbe Vijeća (EU, Euratom) br. 883/2013 ne utječu na postupovna jamstva koja se primjenjuju na okvir za istrage. Ured je obavezan postupovnim jamstvima iz Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 i Uredbe Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽⁶⁾ kao i onima sadržanima u Povelji Europske unije o temeljnim pravima. U skladu s tim okvirom zahtijeva se da Ured svoje istrage provodi objektivno, nepristrano i povjerljivo, prikuplja dokaze u korist umiješanih osoba i protiv njih te provodi istražne postupke na temelju pisanog odobrenja i nakon provjere zakonitosti. Od Ureda se zahtijeva da osigura poštovanje prava osoba na koje se njegove istrage odnose, uključujući pretpostavku neudžnosti te pravo na izbjegavanje samooptuživanja. Prilikom obavijesnog razgovora osobe na koje se istrage odnose, među ostalim, imaju pravo na pomoć osobe po vlastitom izboru, na odobrenje zapisnika obavijesnog razgovora te se imaju pravo koristiti bilo kojim službenim jezikom institucija Unije. Osobe na koje se predmet odnosi ujedno imaju pravo izjasniti se o činjenicama u predmetu prije donošenja zaključaka.
- (17) Osobe koje prijavljuju prijevaru, korupciju i svaku drugu nezakonitu aktivnost kojom se šteti financijskim interesima Unije trebale bi imati pravo na zaštitu iz Direktive (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁷⁾.
- (18) Ako Ured u okviru svojeg mandata provodi mjere potpore na zahtjev EPPO-a kako bi se zaštitila prihvatljivost dokaza te temeljna prava i postupovna jamstva uz istodobno izbjegavanje udvostručavanja istraga i osiguravanje učinkovite i komplementarne suradnje, Ured i EPPO, djelujući u bliskoj suradnji, trebali bi osigurati poštovanje primjenjivih postupovnih zaštitnih mehanizama iz poglavlja VI. Uredbe (EU) 2017/1939.

⁽⁶⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevara i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

⁽⁷⁾ Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL L 305, 26.11.2019., str. 17.).

- (19) Ured je ovlašten obavljati provjere i inspekcije na licu mjesta što mu omogućuje pristup prostorijama i dokumentaciji gospodarskih subjekata u okviru njegovih istraga sumnji na prijevare, korupciju ili drugo nezakonito postupanje kojim se šteti financijskim interesima Unije. Takve provjere i inspekcije licu mjesta provode se u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013 i Uredbom (Euratom, EZ) br. 2185/96, prema kojima u nekim slučajevima primjena tih ovlasti podliježe uvjetima nacionalnog prava. U evaluacijskom izvješću Komisije utvrđeno je da nije uvijek jasno u kojoj se mjeri primjenjuje nacionalno pravo, čime se otežava djelotvornost istražnih aktivnosti Ureda.
- (20) Prikladno je, stoga, pojasniti slučajeve u kojima se tijekom istraga Ureda treba primjenjivati nacionalno pravo, a da se pritom ne promijene ovlasti Ureda ili način funkcioniranja Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 u pogledu država članica, uzimajući u obzir nedavnu presudu Općeg suda od 3. svibnja 2018. u predmetu T-48/16, *Sigma Orionis SA protiv Europske komisije* ⁽⁸⁾.
- (21) Ako predmetni gospodarski subjekt pristane na provjeru i inspekciju na licu mjesta, na provjere i inspekcije na licu mjesta koje provodi Ured trebalo bi se primjenjivati isključivo pravo Unije. To bi Uredu omogućilo da djelotvorno i dosljedno izvršava svoje istražne ovlasti u svim državama članicama radi postizanja visoke razine zaštite financijskih interesa Unije u cijeloj Uniji u skladu s člankom 325. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.
- (22) U situacijama u kojima se Ured treba osloniti na pomoć nadležnih tijela država članica, posebno ako gospodarski subjekt odbija provjeru i inspekciju na licu mjesta, države članice trebale bi osigurati djelotvornost djelovanja Ureda te bi trebale pružiti potrebnu pomoć u skladu s relevantnim pravilima nacionalnog postupovnog prava. Kako bi se zaštitili financijski interesi Unije Komisija bi, pri razmatranju hoće li ostvariti povrat odnosnih iznosa primjenom financijskih ispravaka na države članice u skladu s primjenjivim pravilima Unije, trebala uzeti u obzir činjenicu da država članica ne ispunjava svoju dužnost suradnje s Uredom.
- (23) Ured može, u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013, sklapati administrativne dogovore s nadležnim tijelima država članica kao što su službe za koordinaciju borbe protiv prijevara te s institucijama, tijelima, uredima i agencijama, kako bi se utvrdili dogovori njihove suradnje na temelju te Uredbe, posebno u pogledu prijenosa informacija te provedbe istraga i svakog daljnjeg postupanja.
- (24) Uredbu (EU, Euratom) br. 883/2013 trebalo bi izmijeniti uvođenjem obveze gospodarskih subjekata da surađuju s Uredom u skladu s njihovom obvezom dopuštanja pristupa prostorijama, zemljištu, prijevoznim sredstvima ili drugim područjima koja upotrebljavaju u poslovne svrhe radi provedbe provjera i inspekcija na terenu, koju ti subjekti imaju na temelju Uredbe (Euratom, EZ) br. 2185/96 te u skladu s obvezom utvrđenom u članku 129. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁹⁾ prema kojoj su svaka osoba ili subjekt koji prima sredstva Unije dužni u potpunosti surađivati u zaštiti financijskih interesa Unije, među ostalim u kontekstu istraga Ureda.
- (25) U okviru te obveze u pogledu suradnje Ured bi trebao moći zatražiti dostavu relevantnih informacija od gospodarskih subjekata koji su možda umiješani u predmet istrage ili koji možda raspoložu takvim informacijama. Pri ispunjavanju takvih zahtjeva gospodarski subjekti ne bi trebali biti dužni davati samooptužujuće izjave, ali bi trebali biti dužni odgovoriti na činjenična pitanja i dostaviti dokumente, čak i ako se te informacije mogu iskoristiti protiv njih ili nekog drugog gospodarskog subjekta za dokazivanje postojanja nezakonite aktivnosti. Kako bi se osigurala učinkovitost istraga u kontekstu trenutačnih radnih praksi, Ured bi trebao moći zatražiti pristup

⁽⁸⁾ Presuda Općeg suda Prvo vijeće od 3. svibnja 2018. *Sigma Orionis SA protiv Europske komisije* T-48/16 ECLI EU T 2018 245.

⁽⁹⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.).

informacijama na uređajima u privatnom vlasništvu koji se upotrebljavaju u poslovne svrhe. Pristup Ureda trebao bi podlijegati istim uvjetima i istom opsegu koji se primjenjuju na nacionalna kontrolna tijela te samo ako Ured ima opravdane razloge sumnjati da bi sadržaj takvih uređaja mogao biti relevantan za istragu, u skladu s načelima nužnosti i proporcionalnosti te bi se trebao odnositi samo na informacije relevantne za istragu.

- (26) Gospodarski subjekti trebali bi tijekom provjera i inspekcija na licu mjesta imati mogućnost služiti se bilo kojim službenim jezikom države članice u kojoj se provjera provodi te bi trebali imati pravo na pomoć osobe po vlastitom izboru, uključujući vanjskog pravnog savjetnika. Međutim, prisutnost pravnog savjetnika ne bi trebao biti pravni uvjet za valjanost provjera i inspekcija na licu mjesta. Kako bi se osigurala učinkovitost provjera i inspekcija na licu mjesta, posebno s obzirom na rizik od nestajanja dokaza, Ured bi trebao imati mogućnost pristupa prostorijama, zemljištu, prijevoznim sredstvima ili drugim područjima koja se upotrebljavaju u poslovne svrhe, a da ne mora čekati da se gospodarski subjekt posavjetuje s pravnim savjetnikom. Prije nego što počne provjeru i inspekciju na terenu, trebao bi prihvatiti samo kratku razumnu odgodu u iščekivanju savjetovanja s pravnim savjetnikom. Svaku takvu odgodu trebalo bi ograničiti na najmanju moguću mjeru.
- (27) Kako bi se osigurala transparentnost, Ured bi pri provedbi provjera i inspekcija na licu mjesta gospodarskim subjektima trebao dati odgovarajuće informacije o njihovoj obvezi suradnje i posljedicama odbijanja te suradnje te o postupku koji se primjenjuje, uključujući postupovna jamstva.
- (28) Ured tijekom unutarnjih istraga i, prema potrebi, vanjskih istraga, ima pristup svim relevantnim informacijama koje posjeduju institucije, tijela, uredi i agencije. Kao što se predlaže u evaluacijskom izvješću Komisije, nužno je pojasniti da bi takav pristup trebalo omogućiti neovisno o vrsti medija na kojem su te informacije ili podaci pohranjeni kako bi se uzeo u obzir tehnološki napredak. Tijekom unutarnjih istraga Ured bi trebao moći zatražiti pristup informacijama na uređajima u privatnom vlasništvu koji se upotrebljavaju u poslovne svrhe u situacijama u kojima Ured ima opravdane razloge za sumnju da bi njihov sadržaj mogao biti relevantan za istragu. Na pristup Ureda trebalo bi moći primjenjivati posebne uvjete relevantne institucije, tijela, ureda ili agencije. Takav pristup trebao bi biti u skladu s načelima nužnosti i proporcionalnosti te bi se trebao odnositi samo na informacije relevantne za istragu. Kako bi se Uredu zajamčila djelotvorna i dosljedna razina pristupa, kao i visoka razina zaštite temeljnih prava predmetnih osoba, institucije, tijela, uredi i agencije Unije trebali bi osigurati usklađenost pravila o pristupu privatnim uređajima koja su donijele različite institucije, tijela, uredi i agencije kako bi se osigurali jednaki uvjeti u skladu s Međuinstitucionalnim sporazumom od 25. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Komisije Europskih zajednica u vezi s unutarnjim istragama Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF) ⁽¹⁰⁾.
- (29) Za usklađeniji okvir za istrage Ureda trebalo bi dodatno ujednačiti pravila koja se primjenjuju na unutarnje i vanjske istrage kako bi se otklonile određene nedosljednosti utvrđene u evaluacijskom izvješću Komisije, ako različita pravila nisu opravdana. Na primjer, izvješća i preporuke koji su sastavljeni po završetku vanjske istrage trebalo bi, ako je to potrebno, poslati odnosnoj instituciji, tijelu, uredu ili agenciji radi poduzimanja odgovarajućih radnji, kako se radi kad je riječ o unutarnjoj istrazi. Ako je moguće u skladu s njegovim mandatom, Ured bi odnosnu instituciju, tijelo, ured ili agenciju trebao podupirati u poduzimanju radnji na temelju njegovih preporuka. Ako Ured ne pokrene istragu, trebao bi moći slati relevantne informacije nadležnim tijelima država članica ili institucijama, tijelima, uredima ili agencijama kako bi se poduzele odgovarajuće mjere. Trebao bi poslati takve informacije kada odluči ne pokrenuti istragu unatoč dostatnoj sumnji na prijevaru, korupciju ili bilo koju drugu nezakonitu aktivnost kojom se šteti financijskim interesima Unije. Prije nego što to učini, Ured bi trebao razmotriti može li doći do ometanja istraga EPPO-a koje su u tijeku.

⁽¹⁰⁾ SL L 136, 31.5.1999., str. 15.

- (30) Zbog velike raznolikosti nacionalnih institucijskih okvira, države članice trebale bi, na temelju načela iskrene suradnje, imati mogućnost obavijestiti Ured o tijelima nadležnima za poduzimanje mjera na temelju preporuka Ureda, kao i o tijelima koja trebaju biti obaviještena, primjerice u financijske, statističke ili nadzorne svrhe, kako bi obavljala svoje relevantne dužnosti. Takva tijela mogu uključivati nacionalne službe za koordinaciju borbe protiv prijevara. U skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda EU-a, preporuke Ureda uključene u njegova izvješća nemaju obvezujući pravni učinak na takva tijela država članica ili na institucije, tijela, urede i agencije.
- (31) Uredu bi trebalo pružiti potrebna sredstva za praćenje traga novca kako bi se otkrio *modus operandi* uobičajen za mnoga prijevarena ponašanja. Suradujući s nacionalnim tijelima i uz njihovu pomoć Ured može doći do informacija o bankovnim računima koje su relevantne za njegove istražne aktivnosti, a koje su u posjedu kreditnih institucija u brojnim državama članicama. Kako bi se osigurao djelotvoran pristup diljem Unije, u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 bi trebalo odrediti zadaću nadležnih nacionalnih tijela da Uredu pružaju informacije o bankovnim računima u okviru svoje opće obveze pomaganja Uredu. Države članice trebale bi obavijestiti Komisiju o nadležnim tijelima s pomoću kojih se takva suradnja odvija. Pri pružanju takve pomoći Uredu nacionalna tijela trebala bi postupati na temelju istih uvjeta koji se primjenjuju na nadležna nacionalna tijela predmetne države članice.
- (32) U svrhu zaštite i poštovanja postupovnih jamstava i temeljnih prava, Komisija bi trebala uspostaviti unutarnju funkciju u obliku nadzornika postupovnih jamstava („nadzornik”) koja bi, imajući u vidu učinkovitu uporabu resursa, trebala biti administrativno povezana s nadzornim odborom te kojoj bi trebalo osigurati odgovarajuća sredstva. Nadzornik bi trebao rješavati pritužbe potpuno neovisno, uključujući neovisno od nadzornog odbora i Ureda te bi trebao imati pristup svim informacijama potrebnima za ispunjavanje svojih dužnosti.
- (33) Umiješana osoba trebala bi moći podnijeti pritužbu nadzorniku u vezi u poštovanjem Ureda postupovnih jamstava, kao i zbog povrede pravila koja se primjenjuju na istrage Ureda, a osobito povreda postupovnih zahtjeva i temeljnih prava. U tu svrhu trebalo bi uspostaviti mehanizam za podnošenje pritužbi. Nadzornik bi trebao biti odgovoran za izdavanje preporuka u odgovoru na takve pritužbe te prema potrebi predlagati rješenja za pitanja iznesena u pritužbi. Nadzornik bi trebao razmotriti pritužbu u okviru brzog, kontradiktornog postupka, dopuštajući pritom Uredu da nastavi istragu koja je u tijeku. Nadzornik bi podnositelju pritužbe i Uredu trebao omogućiti da iznesu primjedbe o pitanjima iznesenima u pritužbi ili da ih riješe. Glavni direktor trebao bi poduzeti odgovarajuće mjere u skladu s preporukom nadzornika. Glavni direktor trebao bi, u opravdanim slučajevima, moći odstupiti od preporuka nadzornika, dajući razloge za to. Razlozi za takvo postupanje trebali bi biti priloženi završnom izvješću o istrazi.
- (34) Radi veće transparentnosti i odgovornosti nadzornik bi u svojem godišnjem izvješću trebao iznijeti informacije o mehanizmu za podnošenje pritužbi. To bi godišnje izvješće posebno trebalo obuhvaćati informacije o broju primljenih pritužbi, vrstama povreda postupovnih zahtjeva i temeljnih prava u pitanju, aktivnostima na koje se odnose i, kada je to moguće, daljnjim mjerama koje je poduzeo Ured.
- (35) Za zaštitu financijskih interesa Unije ključno je da Ured u ranoj fazi proslijedi informacije radi donošenja mjera predostrožnosti. Kako bi se u tom području osigurala bliska suradnja između Ureda i institucija, ureda, tijela i agencija, prikladno je toj drugoj strani omogućiti da se u svakom trenutku može obratiti Uredu radi odlučivanja o poduzimanju odgovarajućih mjera predostrožnosti, uključujući mjere za zaštitu dokaza.
- (36) Izvješća koja sastavlja Ured prihvatljiv su dokaz u upravnim ili sudskim postupcima na isti način i pod istim uvjetima kao administrativna izvješća koja sastavljaju nacionalni upravni inspektori. Prema evaluacijskom izvješću Komisije u nekim državama članicama tim se pravilom ne osigurava u dovoljnoj mjeri djelotvornost aktivnosti Ureda. Kako bi se povećala djelotvornost i osigurala dosljedna upotreba izvješća Ureda, Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013 trebalo bi predvidjeti prihvatljivost tih izvješća u sudskim postupcima koji nisu kaznenopravne naravi, a koji se vode pred nacionalnim sudovima te u upravnim postupcima u državama članicama. Kad je riječ o nacionalnim

sudskim postupcima kaznenopravne naravi, i dalje bi se trebalo primjenjivati pravilo kojim se predviđa jednakovrijednost s izvješćima nacionalnih upravnih inspektora. Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013 trebalo bi predvidjeti i prihvatljivost izvješća koje sastavlja Ured u upravnim i sudskim postupcima na razini Unije.

- (37) Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013 uvedene su službe država članica za koordinaciju borbe protiv prijevara kako bi se olakšala djelotvorna suradnja i razmjena informacija, uključujući informacija operativne naravi, između Ureda i država članica. U evaluacijskom izvješću Komisije zaključeno je da su one pozitivno doprinijele radu Ureda. U evaluacijskom izvješću Komisije utvrđeno je i da bi trebalo dodatno pojasniti ulogu tih službi za koordinaciju borbe protiv prijevara kako bi se osiguralo da Ured dobiva pomoć koja mu je potrebna za provedbu djelotvornih istraga, a ustroj i ovlasti službi za koordinaciju borbe protiv prijevara prepuštaju se svakoj državi članici. U tom pogledu službe za koordinaciju borbe protiv prijevara trebale bi moći pružati ili koordinirati potrebnu pomoć kako bi Ured mogao svoje zadaće djelotvorno obavljati prije, tijekom ili na kraju vanjske ili unutarnje istrage.
- (38) Zadaća Ureda da državama članicama pomaže da koordiniraju svoje djelovanje u području zaštite financijskih interesa Unije ključni je element njegova mandata za podupiranje prekogranične suradnje država članica. Trebalo bi utvrditi detaljnija pravila kako bi se u tom kontekstu Uredu olakšala provedba koordinacijskih aktivnosti i suradnja s tijelima država članica, trećim zemljama i međunarodnim organizacijama. Tim se pravilima ne bi trebalo dovesti u pitanje to da Ured izvršava ovlasti koje su Komisiji dodijeljene posebnim odredbama kojima se uređuje uzajamna pomoć upravnih tijela država članica i suradnja tih tijela s Komisijom, a posebno Uredbom Vijeća (EZ) br. 515/97 ⁽¹⁾ i Uredbom (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, kao i koordinacijske aktivnosti povezane s europskim strukturnim i investicijskim fondovima.
- (39) Trebalo bi pojasniti da kad nadležna tijela država članica, uključujući službe za koordinaciju borbe protiv prijevara, u suradnji s Uredom ili drugim nadležnim tijelima djeluju u svrhu zaštite financijskih interesa Unije, ona su i dalje obvezana nacionalnim pravom.
- (40) Službe za koordinaciju borbe protiv prijevara trebale bi moći pružati pomoć Uredu u kontekstu koordinacijskih aktivnosti te međusobno surađivati kako bi se dodatno ojačali dostupni mehanizmi za suradnju u borbi protiv prijevara.
- (41) Nadležna tijela država članica te institucije, tijela, uredi i agencije trebali bi poduzeti mjere opravdane preporukom Ureda. Kako bi se Uredu omogućilo praćenje razvoja svojih predmeta, kada Ured daje sudske preporuke nacionalnim tijelima kaznenog progona države članice, ona bi Uredu, na njegov zahtjev, trebala poslati konačnu odluku nacionalnog suda. Kako bi se u potpunosti zadržala neovisnost sudstva, takvo prosljeđivanje trebalo bi se moći provesti tek nakon okončanja relevantnih sudskih postupaka i objave pravomoćne sudske odluke.
- (42) Kako bi se dopunila postupovna pravila o provođenju istraga iznesenih u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013, Ured bi trebao donijeti smjernice o istražnim postupcima kojega se njegovo osoblje treba pridržavati.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 515/97 od 13. ožujka 1997. o uzajamnoj pomoći upravnih tijela država članica i o suradnji potonjih s Komisijom radi osiguravanja pravilne primjene propisa o carinskim i poljoprivrednim pitanjima (SL L 82, 22.3.1997., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1383/2003 (SL L 181, 29.6.2013., str. 15.).

- (43) Trebalo bi pojasniti da Ured može sudjelovati u zajedničkim istražnim timovima osnovanima u skladu s pravom Unije te da ima pravo na razmjenu operativnih informacija pribavljenih u tom okviru. Upotreba takvih informacija podliježe uvjetima i zaštitnim mjerama predviđenima pravom Unije na temelju kojeg su uspostavljeni zajednički istražni timovi. Kada sudjeluje u takvim zajedničkim istražnim timovima Ured ima potpornu funkciju i preuzima ulogu partnera podložno pravnim ograničenjima koja mogu postojati u pravu Unije i nacionalnom pravu.
- (44) Najkasnije pet godina nakon datuma utvrđenog u skladu s člankom 120. stavkom 2. drugim podstavkom Uredbe (EU) 2017/1939, Komisija bi trebala ocijeniti primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013, a posebice učinkovitost suradnje između Ureda i EPPO-a kako bi razmotrila jesu li na temelju iskustva stečenog tijekom te suradnje potrebne izmjene. Komisija bi, prema potrebi, trebala podnijeti novi, sveobuhvatni zakonodavni prijedlog najkasnije dvije godine nakon te evaluacije.
- (45) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, to jest bolju zaštitu financijskih interesa Unije prilagodbom rada Ureda osnivanju EPPO-a te jačanjem djelotvornosti istraga Ureda, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se taj cilj na bolji način, donošenjem pravila kojima se uređuje odnos između Ureda i EPPO-a radi povećanja djelotvornosti njihovih istraga, može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (46) Ovom se Uredbom ne mijenjaju ovlasti i dužnosti država članica za poduzimanje mjera za borbu protiv prijevара, korupcije i svih ostalih nezakonitih aktivnosti kojima se šteti financijskim interesima Unije.
- (47) U skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹³⁾ provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka, koji je dao službene primjedbe dana 23. srpnja 2018.
- (48) Uredbu (EU, Euratom) br. 883/2013 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 mijenja se kako slijedi:

1. članak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća *;

(e) Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća **.

* Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

** Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).”;

⁽¹³⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

(b) umeće se sljedeći stavak:

„4.a Ured uspostavlja i održava blizak odnos s Uredom europskog javnog tužitelja (EPPO) koji je u pojačanoj suradnji osnovan Uredbom Vijeća (EU) 2017/1939 *. Taj se odnos temelji na međusobnoj suradnji, razmjeni informacija, komplementarnosti i izbjegavanju udvostručavanja. Taj odnos posebno je usmjeren na osiguravanje upotrebe svih raspoloživih sredstava za zaštitu financijskih interesa Unije putem komplementarnosti njihovih mandata i potpore koju Ured pruža EPPO-u.

* Uredba Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”) (SL L 283, 31.10.2017., str. 1.).“;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Za primjenu ove Uredbe nadležna tijela država članica te institucije, tijela, uredi i agencije mogu zaključiti administrativne dogovore s Uredom. Ti se administrativni dogovori mogu posebno odnositi na prijenos informacija te provođenje istraga i svakog daljnjeg postupanja.”.

2. članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. „prijevara, korupcija i sve ostale nezakonite aktivnosti kojima se šteti financijskim interesima Unije ” imaju značenje koje se na te riječi upotrebljava u relevantnim aktima Unije, a pojam „sve druge nezakonite aktivnosti” uključuje nepravilnost kako je definirana u članku 1. stavku 2. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95;“;

(b) točka 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. „administrativne istrage” („istrage”) znači svaku inspekciju, provjeru i drugu mjeru koju Ured poduzima u skladu s člancima 3. i 4. radi postizanja ciljeva iz članka 1. te, prema potrebi, utvrđivanja nepravilnosti u vezi s aktivnostima koje se istražuju; te istrage ne utječu na ovlasti EPPO-a ili nadležnih tijela država članica da pokrenu i provode kazneni postupak;“;

(c) dodaje se sljedeća točka:

„8. „član institucije” znači zastupnik u Europskom parlamentu, član Europskog vijeća, predstavnik države članice na ministarskoj razini u Vijeću, član Komisije, član Suda Europske unije (Suda EU-a), član Upravnog vijeća Europske središnje banke ili član Revizorskog suda, u pogledu obveza iz prava Unije u kontekstu dužnosti koje obavljaju u tom svojstvu.”.

3. članak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 3.

Vanjske istrage

1. U područjima iz članka 1. Ured provodi provjere i inspekcije na licu mjesta u državama članicama te, u skladu s važećim sporazumima o suradnji i uzajamnoj pomoći te svim drugim pravnim instrumentima na snazi, u trećim zemljama i prostorijama međunarodnih organizacija.

2. Ured provodi provjere i inspekcije na licu mjesta u skladu s ovom Uredbom te, ako neko pitanje nije obuhvaćeno ovom Uredbom, u skladu s Uredbom (Euratom, EZ) br. 2185/96.

3. Gospodarski subjekti surađuju s Uredom tijekom istraga koje on provodi. Ured od gospodarskih subjekata može zatražiti pisane ili usmene informacije, uključujući putem obavijesnih razgovora.

4. Ako u skladu s stavkom 3. ovog članka gospodarski subjekt na kojeg se to odnosi pristane na provjeru i inspekciju na licu mjesta odobrene na temelju ove Uredbe, ne primjenjuju se članak 2. stavak 4. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95, članak 6. stavak 1. treći podstavak Uredbe (Euratom, EZ) br. 2185/96, ni članak 7. stavak 1. Uredbe (Euratom, EZ) br. 2185/96 u mjeri u kojoj se tim odredbama zahtijeva usklađenost s nacionalnim pravom i u mjeri u kojoj se tim odredbama Uredu može ograničiti pristup informacijama i dokumentaciji pod istim uvjetima kao onima koji se primjenjuju na nacionalne upravne inspektore.

5. Na zahtjev Ureda nadležno tijelo dotične države članice bez nepotrebne odgode pruža osoblju Ureda potrebnu pomoć za djelotvorno obavljanje njegovih zadaća, kako je navedeno u pisanom odobrenju iz članka 7. stavka 2.

Dotična država članica osigurava u skladu s Uredbom (Euratom, EZ) br. 2185/96 da je osoblju Ureda dopušten pristup svim informacijama, dokumentima i podacima povezanim s predmetom koji se istražuje za koje se pokaže da su potrebni za provedbu djelotvornih i učinkovitih provjera i inspekcija na licu mjesta te da osoblje može preuzeti čuvanje dokumenata ili podataka kako bi se osiguralo da ne postoji opasnost da će ti dokumenti ili podaci nestati. Kada se uređaji u privatnom vlasništvu upotrebljavaju u poslovne svrhe, te uređaje Ured može pretraživati. Ured takve uređaje pretražuje samo pod istim uvjetima i u jednakoj mjeri u kojoj je nacionalnim nadzornim tijelima dopušteno pretraživati uređaje u privatnom vlasništvu i kada Ured ima opravdane razloge za sumnju da bi njihov sadržaj mogao biti relevantan za istragu.

6. Ako osoblje Ureda utvrdi da se gospodarski subjekt opire provjeri i inspekciji na licu mjesta odobrenom na temelju ove Uredbe, naime, ako gospodarski subjekt odbije Uredu dati potreban pristup svojim prostorijama ili bilo kojim drugim područjima koja se upotrebljavaju u poslovne svrhe, prikriva informacije ili sprječava obavljanje bilo koje od aktivnosti koju Ured treba obaviti tijekom provjere i inspekcije na licu mjesta, nadležna tijela, uključujući, ako je primjereno, tijela za izvršavanje zakonodavstva dotične države članice pružaju osoblju Ureda potrebnu pomoć kako bi se Uredu omogućilo da svoje provjere i inspekcije na licu mjesta provodi djelotvorno i bez nepotrebne odgode.

Kada pružaju pomoć u skladu s ovim stavkom ili stavkom 5., nadležna tijela država članica postupaju u skladu s nacionalnim postupovnim pravilima koja se primjenjuju na dotično nadležno tijelo. Ako je u skladu s nacionalnim pravom za takvu pomoć potrebno odobrenje sudskog tijela, podnosi se zahtjev za takvo odobrenje.

7. Ured provodi provjere i inspekcije na licu mjesta na osnovi pisanog odobrenja, kako je predviđeno člankom 7. stavkom 2. Ured najkasnije na početku provjera i inspekcija na licu mjesta obavješćuje gospodarskog subjekta na kojeg se to odnosi o postupku koji se primjenjuje na provjeru i inspekciju na licu mjesta, uključujući primjenjiva postupovna jamstva, i dužnost gospodarskog subjekta na suradnju.

8. Ured pri izvršavanju ovlasti koje su mu dodijeljene poštuje postupovna jamstva predviđena ovom Uredbom i Uredbom (Euratom, EZ) br. 2185/96. Pri provedbi provjere i inspekcije na licu mjesta gospodarski subjekt na kojeg se to odnosi ima pravo na izbjegavanje samooptuživanja i pravo na pomoć osobe po izboru gospodarskog subjekta. Prilikom davanja izjava tijekom provjere i inspekcije na licu mjesta gospodarskom subjektu omogućeno je služiti se bilo kojim službenim jezikom države članice u kojoj se taj gospodarski subjekt nalazi. Pravo na pomoć osobe po vlastitom izboru ne sprečava Ured da pristupi prostorijama gospodarskog subjekta te to pravo ne smije nepotrebno odgoditi početak provjere i inspekcije na licu mjesta.

9. Ako država članica ne surađuje s Uredom u skladu sa stavcima 5. i 6. Komisija može primijeniti relevantne odredbe prava Unije radi povrata sredstava povezanih s dotičnom provjerom i inspekcijom na licu mjesta.

10. Kao dio svoje istražne uloge, Ured obavlja provjere i inspekcije predviđene člankom 9. stavkom 1. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95 i sektorskim pravilima iz članka 9. stavka 2. te uredbe u državama članicama i, u skladu s važećim sporazumima o suradnji i uzajamnoj pomoći te svim drugim pravnim instrumentima na snazi, u trećim zemljama i prostorijama međunarodnih organizacija.

11. Tijekom vanjske istrage Ured može imati pristup svim relevantnim informacijama i podacima koje posjeduju institucije, tijela, uredi i agencije, neovisno o tome na kojem su mediju informacije i podaci pohranjeni, a koji su povezani s predmetom koji se istražuje kako bi se prema potrebi utvrdilo je li došlo do prijevare, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti kojom se šteti financijskim interesima Unije. U tu se svrhu primjenjuje članak 4. stavci 2. i 4.

12. Ne dovodeći u pitanje članak 12.c stavak 1., ako prije donošenja odluke o pokretanju vanjske istrage Ured ima informacije na temelju kojih se da naslutiti da je došlo do prijevare, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti kojom se šteti financijskim interesima Unije, o tome može obavijestiti nadležna tijela dotičnih država članica i, prema potrebi, dotične institucije, tijela, urede i agencije.

Ne dovodeći u pitanje sektorska pravila iz članka 9. stavka 2. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95, nadležna tijela dotične države članice osiguravaju poduzimanje odgovarajućih mjera, u kojima u skladu s nacionalnim pravom Ured može sudjelovati. Nadležna tijela dotičnih država članica na zahtjev obavješćuju Ured o poduzetim mjerama i svojim zaključcima na temelju informacija iz prvog podstavka ovog stavka.”;

4. članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci od 1. do 4. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Istrage unutar institucija, tijela, ureda i agencija u područjima iz članka 1. provode se u skladu s Uredbom i odlukama koje je donijela relevantna institucija, tijelo, ured ili agencija („unutarnje istrage”).

2. Tijekom unutarnjih istraga:

(a) Ured ima pravo na neposredan i nenajavljen pristup svim relevantnim informacijama i podacima povezanim s predmetom koji se istražuje koje posjeduju institucije, tijela, uredi i agencije, neovisno o vrsti medija na kojem su pohranjeni, kao i na pristup njihovim prostorijama. Kada se uređaji u privatnom vlasništvu upotrebljavaju u poslovne svrhe, te uređaje Ured može pretraživati. Ured takve uređaje pretražuje samo u mjeri u kojoj se uređaji upotrebljavaju u poslovne svrhe, pod uvjetima utvrđenima u odlukama koje su donijeli relevantna institucija, tijelo, ured ili agencija i kada Ured ima opravdane razloge za sumnju da bi njihov sadržaj mogao biti relevantan za istragu.

Ured je ovlašten pregledati poslovne knjige institucija, tijela, ureda i agencija. Ured može dobiti presliku i izvatke bilo kojeg dokumenta ili sadržaja bilo kojeg medija za pohranu podataka koje posjeduju institucije, tijela, uredi i agencije te, prema potrebi, preuzeti čuvanje takvih dokumenata ili podataka kako bi se osiguralo da ne postoji opasnost da će ti dokumenti ili podaci nestati;

(b) Ured od dužnosnika, ostalih službenika, članova institucija ili tijela, voditelja ureda ili agencija ili zaposlenika može zatražiti usmene informacije, uključujući obavijesne razgovore, te pisane informacije, koje su detaljno dokumentirane u skladu s primjenjivim pravilima Unije o povjerljivosti i zaštiti podataka.

3. U skladu s istim pravilima i uvjetima kako su predviđeni člankom 3. Ured može obavljati provjere i inspekcije na licu mjesta u prostorijama gospodarskih subjekata kako bi dobio pristup informacijama važnima za pitanje koje je predmet istrage unutar institucija, tijela, ureda i agencija.

4. Institucije, tijela, urede i agencije obavješćuje se svaki put kad osoblje Ureda provodi unutarnju istragu u njihovim prostorijama, pregledava dokumente ili podatke ili traži informacije koje oni posjeduju. Ne dovodeći u pitanje članke 10. i 11., Ured može u bilo koje vrijeme prosljediti informacije dobivene tijekom provođenja unutarnjih istraga predmetnoj instituciji, tijelu, uredu ili agenciji.”;

(b) u stavku 8. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„8. Ne dovodeći u pitanje članak 12.c stavak 1., ako prije donošenja odluke o pokretanju unutarnje istrage Ured ima informacije na temelju kojih se da naslutiti da je došlo do prijevare, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti kojom se šteti financijskim interesima Unije, o tome može obavijestiti dotičnu instituciju, tijelo, ured ili

agenciju. Dotična institucija, tijelo, ured ili agencija na zahtjev obavješćuje Ured o svim poduzetim mjerama i svojim zaključcima na temelju takvih informacija.”;

5. članak 5. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Ne dovodeći u pitanje članak 12.d, glavni direktor može pokrenuti istragu ako postoji dovoljno utemeljena sumnja, koja se može temeljiti na informacijama koje je dala treća strana ili na anonimnim informacijama, da je došlo do prijevare, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti kojom se šteti financijskim interesima Unije. Pri donošenju odluke o pokretanju istrage također se može uzeti u obzir potreba učinkovite upotrebe sredstava Ureda i razmjernosti upotrijebljenih sredstava. U pogledu unutarnjih istraga posebno se vodi računa o instituciji, tijelu, uredu ili agenciji koja je najpogodnija za njihovo provođenje, posebno na temelju naravi činjenica, stvarnog ili potencijalnog financijskog učinka slučaja i vjerojatnosti bilo kakvog daljnjeg pravosudnog postupanja.

2. Odluku o pokretanju istrage donosi glavni direktor na vlastitu inicijativu ili na zahtjev institucije, tijela, ureda ili agencije ili države članice.

3. Dok glavni direktor na temelju zahtjeva kako je naveden u stavku 2. razmatra treba li ili ne treba pokretati unutarnju istragu, ili dok Ured provodi unutarnju istragu, institucije, tijela, uredi ili agencije na koje se to odnosi ne smiju pokretati usporednu istragu o istim činjenicama, osim ako s Uredom nije dogovoreno drukčije.

Ovaj se stavak ne primjenjuje na istrage EPPO-a na temelju Uredbe (EU) 2017/1939.”;

(b) stavci 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„5. Ako glavni direktor odluči da neće pokrenuti istragu, može bez odgode poslati sve relevantne informacije, kako je primjereno, nadležnim tijelima dotične države članice kako bi se poduzele odgovarajuće mjere u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom, ili dotičnoj instituciji, tijelu, uredu ili agenciji kako bi se poduzele odgovarajuće mjere u skladu s pravilima primjenjivima na tu instituciju, tijelo, ured ili agenciju. Ured s tom institucijom, tijelom, uredom ili agencijom, prema potrebi, dogovara odgovarajuće mjere za zaštitu povjerljivosti izvora tih informacija i, ako je potrebno, traži da ga se obavijesti o poduzetim mjerama.

6. Ako glavni direktor odluči da neće pokrenuti istragu, unatoč postojanju dovoljno utemeljene sumnje da je došlo do prijevare, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti kojom se šteti financijskim interesima Unije, bez odgode šalje informacije iz stavka 5.”;

6. članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Glavni direktor rukovodi provođenjem istraga, po potrebi, na temelju pisanih naputaka. Pod njegovim ili njenim vodstvom istrage provodi osoblje Ureda koje je on ili ona odredi. Glavni direktor osobno ne provodi konkretne istražne radnje.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Nadležna tijela država članica pružaju potrebnu pomoć kojom omogućuju osoblju Ureda da djelotvorno izvršava svoje zadaće u skladu s ovom Uredbom i bez nepotrebne odgode. Kada pružaju takvu pomoć nadležna tijela država članica postupaju u skladu sa svim nacionalnim postupovnim pravilima koja se na njih primjenjuju.

„3.a Na zahtjev Ureda, koji mora biti obrazložen u pisanom obliku, u vezi s pitanjima koja su predmet istrage, relevantna nadležna tijela država članica, pod istim uvjetima koji se primjenjuju na nacionalna nadležna tijela, dostavljaju Uredu sljedeće:

- (a) informacije iz centraliziranih automatiziranih mehanizama iz članka 32.a stavka 3. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća *;
- (b) kad je to neophodno za potrebe istrage, evidencije o transakcijama.

Zahtjev Ureda sadrži obrazloženje primjerenosti i proporcionalnosti mjere s obzirom na narav i ozbiljnost pitanja koja su predmet istrage. Takav se zahtjev odnosi samo na informacije iz točaka (a) i (b) prvog podstavka.

Države članice obavješćuju Komisiju o relevantnim nadležnim tijelima za potrebe točaka (a) i (b) prvog podstavka.

3.b. Institucije, tijela, uredi i agencije osiguravaju da njihovi dužnosnici, drugi službenici, članovi, voditelji i članovi osoblja bez nepotrebne odgode pružaju potrebnu pomoć kako bi se osoblju Ureda omogućilo da djelotvorno izvršava svoje zadaće.

* Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).”;

- (c) stavak 6. mijenja se kako slijedi:

- i. u prvom podstavku, točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) sve informacije koje bi mogle pomoći dotičnoj instituciji, tijelu, uredu ili agenciji pri donošenju odluke o primjerenim administrativnim mjerama predostrožnosti koje treba poduzeti radi zaštite financijskih interesa Unije;”;

- ii. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Dotična institucija, tijelo, ured ili agencija mogu se u svakom trenutku obratiti Uredu kako bi u bliskoj suradnji s Uredom poduzeli sve odgovarajuće mjere predostrožnosti, uključujući mjere za osiguranje dokaza. Dotična institucija, tijelo, ured ili agencija bez odgode obavješćuju Ured o svim poduzetim mjerama predostrožnosti.”;

- (d) stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. Ako se istraga ne može zatvoriti u roku od 12 mjeseci od njezina pokretanja, glavni direktor po isteku tog roka od 12 mjeseci i svakih šest mjeseci nakon toga izvješćuje nadzorni odbor, pri čemu navodi razloge i, prema potrebi, predviđene korektivne mjere za ubrzavanje istrage.”;

- 7. članak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 8.

Dužnost obavješćivanja Ureda

1. U područjima iz članka 1., institucije, tijela, uredi i agencije bez odgode prosljeđuju Uredu sve informacije o mogućim slučajevima prijave, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti kojom se šteti financijskim interesima Unije.

Kada institucije, tijela, uredi i agencije izvješćuju EPPO u skladu s člankom 24. Uredbe (EU) 2017/1939, obvezu iz prvog podstavka ovog stavka mogu ispuniti tako da Uredu prosljede primjerak izvješća poslanog EPPO-u.

„2. Institucije, tijela, uredi i agencije te, ako to nije u suprotnosti s nacionalnim pravom, nadležna tijela država članica, na zahtjev Ureda ili na vlastitu inicijativu bez odgode prosljeđuju Uredu sve raspoložive dokumente ili informacije koje se odnose na istragu Ureda koja je u tijeku.

Prije pokretanja istrage na zahtjev Ureda, koji mora biti obrazložen u pisanom obliku, prosljeđuju sve dokumente ili informacije kojima raspolažu potrebne za procjenu navoda ili primjenu kriterija za pokretanje istrage kako je utvrđeno u članku 5. stavku 1.

3. Institucije, tijela, uredi i agencije te, ako nisu spriječene nacionalnim pravom to učiniti, nadležna tijela država članica, bez odgode prosljeđuju Uredu, na zahtjev Ureda ili na vlastitu inicijativu, sve druge važne informacije, dokumente ili podatke kojima raspolažu koji se odnose na borbu protiv prijevара, korupcije i svih ostalih nezakonitih aktivnosti kojima se šteti financijskim interesima Unije.

4. Ovaj se članak ne primjenjuje na EPPO u pogledu kaznenih djela u vezi s kojima bi mogao izvršavati svoju nadležnost u skladu s Poglavljem IV. Uredbe (EU) 2017/1939.

Time se ne dovodi u pitanje mogućnost da EPPO dostavi Uredu važne informacije o predmetima u skladu s člancima 34. stavkom 8., 36. stavkom 6., 39. stavkom 4. i člankom 101. stavcima 3. i 4. Uredbe (EU) 2017/1939.

5. Odredbe koje se odnose na prijenos informacija u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 904/2010 * ostaju neizmijenjene.

* Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevара u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.);

8. članak 9. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. četvrti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Zahtjevi iz drugog i trećeg podstavka ne primjenjuju se na uzimanje izjava u kontekstu provjera i inspekcija na licu mjesta. Na umiješanu osobu primjenjuju se postupovna jamstva kako su navedena u članku 3. stavcima 7. i 8., a posebno pravo na pomoć osobe po vlastitom izboru.”

(b) u stavku 4. drugi i treći podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„U tu svrhu Ured umiješanoj osobi upućuje poziv za izjašnjavanje ili u pisanom obliku ili na obavijesnom razgovoru s osobljem koje odredi Ured. Poziv sadrži sažetak činjenica koje se odnose na umiješanu osobu i informacije iz članka 15. i 16. Uredbe (EU) br. 2018/1725 te se u njemu navodi rok za izjašnjavanje, koji nije kraći od 10 radnih dana od primitka poziva na izjašnjavanje. Taj rok može se skratiti ako umiješana osoba za to da svoj izričit pristanak ili zbog opravdanih razloga hitnosti istrage. Završno izvješće sadrži sva takva izjašnjavanja.

U opravdanim slučajevima kad je potrebno očuvati povjerljivost istrage ili tekuće ili buduće kaznene istrage EPPO-a ili nacionalnog pravosudnog tijela, glavni direktor može, prema potrebi nakon savjetovanja s EPPO-om ili predmetnim nacionalnim pravosudnim tijelom, odlučiti odgoditi ispunjenje obveze u vezi s pozivom umiješane osobe na izjašnjavanje.”;

9. umeću se sljedeći članci:

„Članak 9.a

Nadzornik postupovnih jamstava

1. Komisija imenuje nadzornika postupovnih jamstava („nadzornik”), u skladu s postupkom navedenim u stavku 2., na neobnovljiv mandat od pet godina. Po isteku mandata nadzornik ostaje na dužnosti sve dok ga ili ju se ne zamijeni.

2. Nadzornik je administrativno pripojen nadzornom odboru. Tajništvo nadzornog odbora nadzorniku pruža svu potrebnu administrativnu i pravnu potporu.

3. Komisija iz svojeg odobrenog proračuna dodjeljuje nadzornom odboru osoblje i financijska sredstva potrebna za nadzornika.

4. Nakon poziva na podnošenje prijava u *Službenom listu Europske unije*, Komisija sastavlja popis odgovarajuće kvalificiranih kandidata za funkciju nadzornika. Komisija imenuje nadzornika nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Vijećem.
5. Nadzornik ima potrebne kvalifikacije i iskustvo u području postupovnih jamstava.
6. Nadzornik izvršava svoje zadaće potpuno neovisno, uključujući od Ureda i nadzornog odbora, te pri obavljanju svojih dužnosti ne traži niti prima upute ni od koga.
7. Ako nadzornik više ne ispunjava uvjete potrebne za obavljanje svojih dužnosti ili ako je nadzornik proglašen krivim za teško kršenje dužnosti, Europski parlament, Vijeće i Komisija mogu nadzornika zajedničkom suglasnošću razriješiti njegovih ili njenih dužnosti.
8. U skladu s mehanizmom iz članka 9.b nadzornik prati poštuje li Ured postupovna jamstva iz članka 9. te pravila koja se primjenjuju na istrage Ureda. Nadzornik je odgovoran za rješavanje pritužbi iz članka 9.b.
9. Nadzornik svake godine podnosi izvješće o izvršavanju te funkcije Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji, nadzornom odboru i Uredu. Ne navodi pojedinačne slučajeve pod istragom i osigurava povjerljivost istraga čak i nakon njihova završetka. Nadzornik izvješćuje nadzorni odbor o svim sistemskim pitanjima koja proizlaze iz njegovih ili njenih preporuka.

Članak 9.b

Mehanizam za podnošenje pritužbi

1. Umiješana osoba ima pravo podnijeti pritužbu nadzorniku u pogledu usklađenosti Ureda s postupovnim jamstvima iz članka 9., kao i zbog povreda pravila koja se primjenjuju na istrage Ureda, posebice povreda postupovnih zahtjeva i temeljnih prava. Podnošenje pritužbe nema suspenzivni učinak na provedbu istrage koja je predmet pritužbe.
2. Pritužbe se podnose u roku od mjesec dana od kada podnositelj sazna relevantne činjenice koje predstavljaju navodnu povredu postupovnih jamstava ili pravila iz stavka 1. ovog članka. U svakom slučaju, podnose se najkasnije mjesec dana nakon zatvaranja istrage.

Pritužbe povezane s rokom iz članka 9. stavka 2. i članka 9. stavka 4. podnose se, pak, prije isteka roka od 10 dana utvrđenog tim odredbama.

3. Nadzornik odmah po primitku pritužbe o tome obavješćuje glavnog direktora.

Nadzornik u roku od 10 radnih dana od datuma primitka utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti iz stavaka 1. i 2.

Ako su uvjeti iz stavaka 1. i 2. ispunjeni, nadzornik poziva Ured da poduzme korake za rješavanje pritužbe i o tome u roku od 15 radnih dana obavješćuje nadzornika.

Ako uvjeti iz stavaka 1. i 2. nisu ispunjeni, nadzornik zatvara predmet i o tome bez odgode obavješćuje podnositelja pritužbe.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 10., Ured nadzorniku prosljeđuje sve informacije koje su nadzorniku potrebne za procjenu opravdanosti pritužbe, kao i informacije s pomoću kojih bi mogao riješiti pritužbu te koje nadzorniku omogućuju da izda preporuku.

5. Nadzornik preporuku o tome kako riješiti pritužbu izdaje bez odgode, ali u svakom slučaju u roku od dva mjeseca nakon što je Ured obavijestio nadzornika o radnjama koje je poduzeo za rješavanje pritužbe. Ako obavijest ne primi u roku od 15 dana iz stavka 3. trećeg podstavka, nadzornik izdaje preporuku u roku od dva mjeseca od isteka tog roka.

Nadzornik u iznimnim slučajevima može odlučiti produljiti rok za izdavanje preporuke za dodatnih 15 kalendarskih dana. Nadzornik o razlozima za takvo produljenje pisanim putem obavještuje glavnog direktora.

Nadzornik može preporučiti da Ured izmijeni ili stavi izvan snage svoje preporuke ili izvješća zbog povrede postupovnih jamstava iz članka 9. ili pravila koja se primjenjuju na istrage Ureda, posebice povreda postupovnih zahtjeva i temeljnih prava.

Nadzornik prije izdavanja preporuke traži mišljenje nadzornog odbora.

Nadzornik preporuku šalje Uredu i o tome obavještuje podnositelja pritužbe.

Ako nadzornik ne izda preporuku unutar roka utvrđenog ovim stavkom, smatra se da je nadzornik odbacio pritužbu bez preporuke.

6. Nadzornik razmatra žalbu primjenjujući kontradiktorni postupak, ne miješajući se u provođenje istrage u tijeku.

Nadzornik može također pozvati svjedoke da daju pisana ili usmena objašnjenja koja nadzornik smatra važnima za utvrđivanje činjenica. Svjedoci mogu odbiti dati takva objašnjenja.

7. Glavni direktor poduzima odgovarajuće mjere u skladu s preporukom. Ako glavni direktor odluči ne slijediti preporuku nadzornika, glavni direktor podnositelju pritužbe i nadzorniku priopćuje glavne razloge za tu odluku, osim ako bi takvo priopćenje utjecalo na istragu u tijeku. Glavni direktor razloge zbog koji nije slijedio nadzornikovu preporuku navodi u napomeni koja se prilaže završnom izvješću o istrazi.

8. Mehanizmom za podnošenje pritužbi iz ovog članka ne dovode se u pitanje pravna sredstva dostupna u skladu s Ugovorima, uključujući zahtjeve u vezi s naknadom štete.

9. Glavni direktor može zatražiti mišljenje nadzornika o bilo kojem pitanju povezanom s postupovnim jamstvima ili temeljnim pravima u nadzornikovu mandatu, uključujući pitanja o odluci da se umiješanim osobama odgodi davanje informacija na temelju članka 9. stavka 3. Glavni direktor u svakom takvom zahtjevu navodi vremenski rok u kojem nadzornik mora odgovoriti.

10. Ne dovodeći u pitanje vremenske rokove iz članka 90. Pravilnika o osoblju, u slučaju da je dužnosnik ili drugi službenik Unije podnio pritužbu glavnom direktoru u skladu s člankom 90.a Pravilnika o osoblju i da je dužnosnik ili drugi službenik podnio pritužbu nadzorniku u vezi s istim problemom, glavni će direktor pričekati preporuke nadzornika prije odgovaranja na pritužbu.

11. Nadzornik nakon savjetovanja s nadzornim odborom donosi provedbene odredbe za rješavanje pritužbi.

Tim su provedbenim odredbama posebno obuhvaćena detaljna pravila:

- (a) za podnošenje pritužbe;
- (b) o razmjeni informacija između nadzornog odbora, nadzornika i glavnog direktora;
- (c) o postupanju Ureda pri rješavanju pitanja postavljenih u pritužbi;

- (d) o razmatranju pritužbe u kontradiktornom postupku u skladu sa stavkom 6. prvim podstavkom;
- (e) u vezi s izdavanjem i priopćavanjem nadzornikove preporuke;
- (f) o opravdanim slučajevima u kojima glavni direktor može odstupiti od nadzornikove preporuke i o postupku koji treba slijediti u takvim slučajevima.”;

10. članak 10. mijenja se kako slijedi:

- (a) umeću se sljedeći stavci:

„3.a Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća * primjenjuje se na prijavljivanje prijevара, korupcije i svih ostalih nezakonitih aktivnosti kojima se šteti financijskim interesima Unije te na zaštitu osoba koje prijavljuju takve povrede.

3.b Kad Ured preporučuje daljnje pravosudno postupanje, ne dovodeći u pitanje prava na povjerljivost zviždača i informatora, te u skladu s primjenjivih pravilima o povjerljivosti i o zaštiti podataka, umiješana osoba može od Ureda zatražiti izvješće sastavljeno na temelju članka 11. u mjeri u kojoj se ono odnosi na umiješanu osobu. Ured bez odgode priopćuje taj zahtjev svim primateljima tog izvješća i odobrava pristup samo uz izričitu suglasnost primateljâ. Primatelji moraju odgovoriti u roku od 12 mjeseci od primitka zahtjeva. Ako u tom roku nema prigovora, Ured odobrava pristup.

Nadležno tijelo može također ovlastiti Ured da odobri pristup prije isteka tog roka.

* Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL L 305, 26.11.2019., str. 17.).”;

- (b) u stavku 4. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ured određuje službenika za zaštitu podataka u skladu s člankom 43. Uredbe (EU) 2018/1725.”;

11. članak 11. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Izvješću se prema potrebi prilažu preporuke glavnog direktora o mjerama koje treba poduzeti. U tim se preporukama prema potrebi navode sve stegovne, upravne, financijske ili sudske mjere koje trebaju poduzeti institucije, tijela, uredi i agencije te nadležna tijela dotičnih država članica, te se posebno naznačuje procjena iznosa za koje treba ostvariti povrat i preliminarna zakonska ocjena utvrđenih činjenica.”;

- (b) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Pri sastavljanju izvješća i preporuka iz stavka 1. uzimaju se u obzir odgovarajuće odredbe prava Unije te, u mjeri u kojoj je primjenjivo, nacionalnog prava dotične države članice.

Izvješća sastavljena na temelju prvog podstavka zajedno sa svim dokazima koji idu u prilog tim izvješćima i koji su im priloženi prihvatljiv su dokaz:

- (a) u sudskim postupcima nekaznene naravi pred nacionalnim sudovima te u upravnim postupcima u državama članicama;
- (b) u kaznenim postupcima u državi članici u kojoj se pokažu potrebnima na isti način i pod istim uvjetima kao administrativna izvješća koja sastavljaju nacionalni upravni inspektori te se na ta izvješća primjenjuju ista pravila evaluacije koja se primjenjuju na administrativna izvješća koja sastavljaju nacionalni upravni inspektori i imaju jednaku dokaznu vrijednost kao takva izvješća;
- (c) u sudskim postupcima pred Sudom EU-a i u upravnim postupcima u institucijama, tijelima, uredima i agencijama.

Države članice obavješćuju Ured o svim pravilima nacionalnog prava koja su relevantna za potrebe točke (b) drugog podstavka.

U odnosu na točku (b) drugog podstavka države članice na zahtjev Ureda šalju Uredu konačnu odluku nacionalnih sudova nakon okončanja relevantnog sudskog postupka i nakon objave pravomoćne sudske odluke.

Ova Uredba ne utječe na ovlasti Suda EU-a i nacionalnih sudova i nadležnih tijela u upravnim i kaznenim postupcima da slobodno procijene dokaznu vrijednost izvješća koja sastavlja Ured.

2.a. Ured poduzima odgovarajuće mjere kako bi osigurao dosljednu kvalitetu izvješća i preporuka iz stavka 1.

3. Izvješća i preporuke sastavljeni po završetku vanjske istrage i svi relevantni dokumenti povezani s njom šalju se nadležnim tijelima dotičnih država članica u skladu s pravilima koja se odnose na vanjske istrage i, prema potrebi, dotičnoj instituciji, tijelu, uredu ili agenciji. Nadležna tijela dotične države članice i, ako je primjenjivo, institucija, tijelo, ured ili agencija poduzimaju one mjere koje nalažu rezultati vanjske istrage i o njima izvješćuju Ured u roku utvrđenom u preporukama koje se prilažu izvješću te, osim toga, na zahtjev Ureda. Države članice mogu obavijestiti Ured o relevantnim nacionalnim tijelima nadležnima za postupanje s takvim izvješćima, preporukama i dokumentima.”;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Ako se u izvješću sastavljenom po završetku unutarnje istrage otkriju činjenice koje bi mogle dovesti do kaznenog postupka, te se informacije, zajedno s preporukama, bez odgode prosljeđuju sudskim tijelima dotične države članice, ne dovodeći u pitanje članke 12.c i 12.d.

Na zahtjev Ureda nadležna tijela dotičnih država članica, u roku određenom u preporukama, šalju Uredu informacije o eventualnim poduzetim mjerama i prema potrebi razlozima za neprovođenje preporuka, na temelju informacija koje im je prosljeđio Ured u skladu s prvim podstavkom ovog stavka.”;

(d) stavak 6. briše se;

(e) stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. Ako je informator Uredu dostavio informacije koje su dovele do istrage, Ured obavješćuje tog informatora da je istraga zatvorena, osim ako smatra da se tim informacijama dovode u pitanje legitimni interesi umiješane osobe i djelotvornost istrage i daljnjih mjera ili zahtjevi u pogledu povjerljivosti.”;

12. članak 12. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ne dovodeći u pitanje članke 10. i 11. ove Uredbe kao ni odredbe Uredbe (Euratom, EZ) br. 2185/96, Ured može nadležnim tijelima predmetnih država članica prosljeđiti informacije dobivene tijekom provođenja vanjske istrage pravovremeno kako bi im se omogućilo poduzimanje odgovarajućih mjera u skladu s njihovim nacionalnim pravom. Takve informacije može prosljeđiti i predmetnoj instituciji, tijelu, uredu ili agenciji.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Nadležna tijela dotične države članice, ako to nije u suprotnosti s nacionalnim pravom, bez odgađanja, a u svakom slučaju u roku od 12 mjeseci od primitka informacija koje su im prosljeđene u skladu s ovim člankom, obavješćuju Ured o mjerama poduzetima na temelju tih informacija.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak :

„5. Ured može pružati relevantne informacije mreži Eurofisc uspostavljenoj Uredbom (EU) br. 904/2010. Koordinator za područje rada Eurofisca mogu prosljeđivati relevantne informacije iz mreže Eurofisc Uredu pod uvjetima utvrđenima u Uredbi (EU) br. 904/2010.”;

13. umeću se sljedeći članci:

„Članak 12.a

Službe za koordinaciju borbe protiv prijevара

1. Svaka država članica, za potrebe ove Uredbe, određuje službu („služba za koordinaciju borbe protiv prijevара”) kako bi se olakšala djelotvorna suradnja i razmjena informacija s Uredom, uključujući razmjenu operativnih informacija. Ako je primjereno, u skladu s nacionalnim pravom, služba za koordinaciju borbe protiv prijevара može se smatrati nadležnim tijelom za potrebe ove Uredbe.

2. Na zahtjev Uredа službe za koordinaciju borbe protiv prijevара pružaju ili koordiniraju potrebnu pomoć prije donošenja odluke o pokretanju istrage te tijekom ili nakon istrage kako bi Ured svoje zadaće mogao djelotvorno obavljati. Takva pomoć posebno uključuje pomoć nadležnih tijela država članica koja se pruža u skladu s člankom 3. stavcima 5. i 6., člankom 7. stavkom 3. i člankom 8. stavcima 2. i 3.

3. Službe za koordinaciju borbe protiv prijevара mogu na zahtjev pružati pomoć Uredu kako bi Ured mogao provoditi koordinacijske aktivnosti u skladu s člankom 12.b, što prema potrebi uključuje horizontalnu suradnju i razmjenu informacija među službama za koordinaciju borbe protiv prijevара.

Članak 12.b

Koordinacijske aktivnosti

1. Na temelju članka 1. stavka 2. Ured može organizirati i olakšavati suradnju između nadležnih tijela država članica, institucija, tijela, ureda i agencija te, u skladu s važećim sporazumima o suradnji i uzajamnoj pomoći i svim drugim pravnim instrumentima na snazi, tijela trećih zemalja i međunarodnih organizacija. U svrhu zaštite financijskih interesa Unije tijela sudionici i Ured mogu prikupljati, analizirati i razmjenjivati informacije, među ostalim operativne informacije. Na zahtjev nadležnih tijela osoblje Uredа može kao pratnja sudjelovati u istražnim aktivnostima tih tijela. Primjenjuju se članak 6., članak 7. stavci 6. i 7., članak 8. stavak 3. te članak 10.

2. Ured, prema potrebi, sastavlja izvješće o provedenim koordinacijskim aktivnostima i prosljeđuje ga nadležnim tijelima država članica i institucijama, tijelima, uredima i agencijama na koje se odnosi.

3. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje pravo Uredа da izvršava ovlasti koje su dodijeljene Komisiji posebnim odredbama kojima se uređuje uzajamna pomoć upravnih tijela država članica i suradnja tih tijela s Komisijom.

4. Ured može sudjelovati u radu zajedničkih istražnih timova osnovanih u skladu s primjenjivim pravom Unije i u tom okviru razmjenjivati operativne informacije pribavljene na temelju ove Uredbe.

Članak 12.c

Izvjешćivanje EPPO-a o kažnjivom postupanju

1. Ured bez nepotrebne odgode podnosi izvješće EPPO-u o svakom kažnjivom postupanju u pogledu kojeg EPPO može izvršavati svoju nadležnost u skladu s Poglavljem IV. Uredbe (EU) 2017/1939. Izvješće se bez nepotrebne odgode dostavlja prije ili tijekom istrage u nadležnosti Uredа.

2. Izvješće iz stavka 1. sadržava barem opis činjenica, među ostalim procjenu prouzročene štete ili štete koja bi mogla biti prouzročena, moguću pravnu kvalifikaciju te sve dostupne informacije o potencijalnim žrtvama, osumnjičenicima ili drugim uključenim osobama.

3. Ured nema obvezu EPPO izvijestiti o navodima za koje je očito da su neosnovani.

4. Ako informacije koje primi Ured ne sadržavaju elemente utvrđene stavkom 2. ovog članka i nikakva istraga u nadležnosti Ureda nije u tijeku, Ured može izvršiti preliminarnu evaluaciju navoda. Ta se evaluacija provodi bez odgode, a u svakom slučaju u roku od dva mjeseca od primitka informacija. Tijekom te evaluacije primjenjuju se članak 6. i članak 8. stavak 2. Nakon te preliminarnе evaluacije Ured izvješćuje EPPO o svakom kažnjivom postupanju kako je navedeno u stavku 1. ovog članka.

5. Ako se tijekom istrage Ureda sazna za kažnjivo postupanje iz stavka 1. ovog članka, a EPPO pokrene istragu nakon što mu se dostavi izvješće iz tog stavka, Ured ne nastavlja provoditi svoju istragu o istim činjenicama, osim u skladu s člankom 12.e ili člankom 12.f.

Za potrebe primjene prvog podstavka ovog stavka, Ured u skladu s člankom 12.g stavkom 2., putem EPPO-ova sustava vođenja predmeta, provjerava provodi li EPPO istragu. Ured može od EPPO-a zatražiti dodatne informacije. EPPO odgovara na takav zahtjev u roku koji treba odrediti u skladu s člankom 12.g.

6. Institucije, tijela, uredi i agencije mogu Uredu uputiti zahtjev za izvršenje preliminarnih evaluacija navoda koji su im prijavljeni. Za potrebe tih zahtjeva primjenjuju se stavci od 1. do 4. *mutatis mutandis*. Ured izvješćuje dotičnu instituciju, tijelo, ured ili agenciju o rezultatima preliminarnе evaluacije, osim ako bi pružanje tih informacija moglo ugroziti istragu koju provodi Ured ili EPPO.

7. Ako nakon podnošenja izvješća EPPO-u u skladu s ovim člankom Ured zaključi svoju istragu, ne primjenjuju se članak 9. stavak 4. i članak 11.

Članak 12.d

Izbjegavanje udvostručavanja istraga

1. Ne dovodeći u pitanje članak 12.e i članak 12.f, glavni direktor obustavlja istragu u tijeku i ne pokreće novu istragu na temelju članka 5. ako EPPO provodi istragu o istim činjenicama. Glavni direktor obavješćuje EPPO o svakoj odluci o obustavi donesenoj na temelju takvih razloga.

Za potrebe primjene prvog podstavka ovog stavka, Ured u skladu s člankom 12.g stavkom 2. putem EPPO-ova sustava vođenja predmeta provjerava provodi li EPPO istragu. Ured može od EPPO-a zatražiti dodatne informacije. EPPO odgovara na takav zahtjev u roku koji treba odrediti u skladu s člankom 12.g.

Ako Ured obustavi svoju istragu u skladu s prvim podstavkom ovog stavka, ne primjenjuju se članak 9. stavak 4. i članak 11.

2. Kako bi Uredu omogućio da razmotri primjerene administrativne mjere u skladu sa svojim mandatom, EPPO može Uredu pružiti relevantne informacije o predmetima u kojima je EPPO odlučio da neće provesti istragu ili u kojima je odbacio predmet. Ako Ured sazna za nove činjenice koje nisu bile poznate EPPO-u u trenutku donošenja odluke o odbacivanju kako je navedeno u članku 39. stavku 1. Uredbe (EU) 2017/1939, glavni direktor može zatražiti od EPPO-a da ponovno otvori istragu u skladu s člankom 39. stavkom 2. te Uredbe.

Članak 12.e

Potpota koju Ured pruža EPPO-u

1. Tijekom istrage EPPO-a te na zahtjev EPPO-a u skladu s člankom 101. stavkom 3. Uredbe (EU) 2017/1939 Ured u skladu sa svojim mandatom podupire ili nadopunjuje aktivnosti EPPO-a, a posebno:

- (a) pružanjem informacija, analiza (uključujući forenzičke analize), stručnih znanja i operativne potpore;
- (b) olakšavanjem koordinacije posebnih mjera nadležnih nacionalnih upravnih tijela i tijela Unije;
- (c) provođenjem administrativnih istraga.

Pri pružanju potpore EPPO-u Ured se suzdržava od poduzimanja radnji ili mjera koje bi mogle ugroziti istragu ili kazneni progon.

2. Zahtjev iz stavka 1. upućuje se pisanim putem i u njemu se određuju barem:

- (a) informacije koje se odnose na istragu EPPO-a ako su relevantne za svrhu zahtjeva;
- (b) mjere čiju provedbu EPPO traži od Ureda;
- (c) prema potrebi, predviđeni vremenski tijek provedbe zahtjeva;

Ured prema potrebi može zatražiti dodatne informacije.

3. Kako bi se zaštitila prihvatljivost dokaza te temeljna prava i postupovna jamstva, kada Ured u okviru svojeg mandata provodi mjere potpore koje zahtijeva EPPO na temelju ovog članka, EPPO i Ured koji djeluju u bliskoj suradnji osiguravaju poštovanje primjenjivih postupovnih zaštitnih mehanizama iz poglavlja VI. Uredbe (EU) 2017/1939.

Članak 12.f

Dopunske istrage

1. Kada EPPO provodi istragu i glavni direktor u opravdanim slučajevima smatra da bi istragu Ureda trebalo pokrenuti u skladu s mandatom Ureda radi olakšavanja donošenja mjera predostrožnosti ili financijskih, stegovnih ili administrativnih mjera, Ured obavješćuje EPPO pisanim putem navodeći narav i svrhu takve istrage.

Nakon primitka takvih informacija i u roku koji treba odrediti u skladu s člankom 12.g, EPPO može uložiti prigovor na pokretanje istrage ili na poduzimanje određenih istražnih radnji. Kada EPPO uložiti prigovor na pokretanje istrage ili poduzimanje određenih istražnih radnji, EPPO bez nepotrebne odgode obavješćuje Ured kada prestanu vrijediti razlozi njegova prigovora.

Ako EPPO ne uložiti prigovor u roku određenom u skladu s člankom 12.g, Ured može pokrenuti istragu koju provodi uz kontinuirano savjetovanje s EPPO-om. Ako EPPO naknadno uložiti prigovor, Ured prekida ili obustavlja svoju istragu, ili odustaje od poduzimanja određenih istražnih radnji.

2. Ako EPPO obavijesti Ured da ne provodi istragu kao odgovor na zahtjev za dostavu informacija podnesen u skladu s člankom 12.d, a zatim naknadno pokrene istragu o istim činjenicama, EPPO bez odgode o tome obavješćuje Ured. Ako nakon primitka takvih informacija glavni direktor smatra da bi istragu koju je pokrenuo Ured trebalo nastaviti radi olakšavanja donošenja mjera predostrožnosti ili financijskih, stegovnih ili administrativnih mjera, primjenjuje se stavak 1. ovog članka.

Članak 12.g

Radni dogovori i razmjena informacija s EPPO-om

1. Ured se s EPPO-om dogovara o administrativnim aranžmanima. Takvim radnim dogovorima utvrđuju se, među ostalim, praktični aranžmani povezani s razmjenom informacija, uključujući osobne podatke, operativne, strateške ili tehničke informacije te povjerljive informacije i komplementarne istrage.

Radni dogovori uključuju detaljne aranžmane za stalnu razmjenu informacija tijekom primanja i provjere navoda u svrhu utvrđivanja nadležnosti nad istragama. Uključuju i aranžmane za prijenos informacija između Ureda i EPPO-a kada Ured pruža potporu EPPO-u ili ga nadopunjuje. Njima se utvrđuju rokovi za međusobno odgovaranje na zahtjeve.

Ured i EPPO dogovaraju se o rokovima i detaljnim aranžmanima u vezi s člankom 12.c stavkom 5., člankom 12.d stavkom 1. i člankom 12.f stavkom 1. Do sklapanja takvog ugovora EPPO na zahtjeve Ureda odgovara bez odgode, a u svakom slučaju u roku od 10 radnih dana od zahtjeva kako je navedeno u članku 12.c stavku 5. i članku 12.d stavku 1. te 20 radnih dana od zahtjeva za informacijama kako je navedeno u članku 12.f stavku 1. prvom podstavku.

Prije sklapanja radnih dogovora s EPPO-om glavni direktor u informativne svrhe šalje nacrt dogovora nadzornom odboru, Europskom parlamentu i Vijeću. Nadzorni odbor daje mišljenje bez odgode.

2. Ured na temelju sustava „ima/nema pogotka” ima neizravan pristup informacijama u EPPO-ovu sustavu vođenja predmeta.

Kad god se podaci koje je u sustav vođenja predmeta unio Ured podudaraju s podacima koje posjeduje EPPO o tom se podudaranju obavješćuju podjednako Ured i EPPO. Ured poduzima odgovarajuće mjere kako bi EPPO-u omogućio pristup informacijama u svojem sustavu vođenja predmeta na temelju sustava „ima/nema pogotka”.

U radnim aranžmanima utvrđuju se tehnički i sigurnosni aspekti uzajamnog pristupa sustavima vođenja predmeta, uključujući interne postupke kojima se osigurava da je svaki pristup opravdan za obavljanje njihovih funkcija te dokumentiran.

3. Glavni direktor i glavni europski tužitelj sastaju se najmanje jednom godišnje radi rasprave o pitanjima od zajedničkog interesa.”;

14. u članku 13. stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„1. U okviru svojeg mandata zaštite financijskih interesa Unije Ured po potrebi surađuje s Agencijom Europske unije za suradnju u kaznenom pravosuđu (Eurojust) i Agencijom Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol). Ako je to potrebno radi olakšavanja suradnje, Ured dogovara s Eurojustom i Europolom administrativne dogovore. Takvi radni aranžmani mogu se odnositi na razmjenu operativnih, strateških ili tehničkih informacija, uključujući osobne podatke i klasificirane informacije i, na zahtjev, izvješća o napretku.”;

15. članak 15. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadzorni odbor redovito nadzire Ured u provedbi njegove istražne uloge kako bi spriječio neovisnost Ureda u propisnom izvršavanju nadležnosti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom.

Nadzorni odbor posebno nadzire kretanja u vezi s primjenom postupovnih jamstava i trajanjem istraga.

Nadzorni odbor glavnom direktoru upućuje mišljenja, uključujući po potrebi preporuke, među ostalim, o sredstvima potrebnim za izvršavanje istražne funkcije Ureda, o istražnim prioritetima Ureda i o trajanju istraga. Ta se mišljenja mogu dostaviti na vlastitu inicijativu, na zahtjev glavnog direktora ili na zahtjev institucije, tijela, ureda ili agencije, bez uplitanja u provođenje istraga u tijeku.

Ured na svojoj internetskoj stranici objavljuje svoje odgovore na mišljenja nadzornog odbora.

Institucijama, tijelima, uredima ili agencijama šalje se preslika mišljenja izdanih u skladu s trećim podstavkom.

Nadzorni odbor ima pristup svim informacijama i dokumentima koje smatra potrebnima za izvršavanje svojih zadataka, uključujući izvješća i preporuke o zatvorenim istragama i odbačenim predmetima, ali se ne upliće u provođenje istraga u tijeku i poštuje zahtjeve o povjerljivosti i zaštiti podataka.”;

(b) u stavku 8. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„8. Nadzorni odbor imenuje svog predsjednika. Donosi svoj poslovnik, koji se prije donošenja podnosi na znanje Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Europskom nadzorniku za zaštitu podataka. Sastanci nadzornog odbora sazivaju se na inicijativu njegova predsjednika ili glavnog direktora. Održava se najmanje 10 sastanaka godišnje. Svoje odluke nadzorni odbor donosi većinom glasova svojih članova. Njegovo tajništvo osigurava Komisija u bliskoj suradnji s nadzornim odborom. Prije imenovanja osoblja tajništva, savjetuje se s nadzornim odborom i njegovo se stajalište uzima u obzir. Tajništvo djeluje u skladu s uputama nadzornog odbora i neovisno o Komisiji. Ne dovodeći u pitanje njezin nadzor nad proračunom nadzornog odbora i njegova tajništva, Komisija se ne upliće u nadzorne uloge nadzornog odbora.”;

16. u članku 16. stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Europski parlament, Vijeće i Komisija sastaju se jednom godišnje s glavnim direktorom i na političkoj razini razmjenjuju mišljenja o politici Ureda u vezi s metodama za sprečavanje prijevара, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti kojima se šteti financijskim interesima Unije kao i borbe protiv njih. Nadzorni odbor sudjeluje u razmjeni mišljenja. Glavni europski tužitelj poziva se da sudjeluje u razmjeni mišljenja. Na zahtjev Europskog parlamenta, Vijeća, Komisije, glavnog direktora ili nadzornog odbora predstavnici Revizorskog suda, EPPO-a, Eurojusta i Europolu mogu se na *ad hoc* osnovi pozvati da prisustvuju razmjeni mišljenja.

2. U okviru cilja iz stavka 1. razmjena mišljenja može se odnositi na svaki predmet u pogledu kojega se slažu Europski parlament, Vijeće i Komisija. Osobito, razmjena mišljenja može se odnositi na:

- (a) strateške prioritete istražnih politika Ureda;
- (b) mišljenja i izvješća o aktivnostima koje nadzorni odbor dostavlja na temelju članka 15.;
- (c) izvješća glavnog direktora na temelju članka 17. stavka 4. i po potrebi sva druga izvješća institucija koja se odnose na mandat Ureda;
- (d) okvir za odnose između Ureda i institucija, tijela, ureda i agencija, a posebno EPPO-a, uključujući sva horizontalna i sistemska pitanja uočena u daljnjem postupanju nakon završnih izvješća o istrazi Ureda;
- (e) okvir za odnose između Ureda i nadležnih tijela država članica, uključujući sva horizontalna i sistemska pitanja uočena u daljnjem postupanju nakon završnih izvješća o istrazi Ureda;
- (f) odnose između Ureda i nadležnih tijela u trećim zemljama i međunarodnih organizacija u okviru sporazuma iz ove Uredbe;
- (g) djelotvornost rada Ureda u pogledu izvršavanja njegova mandata.”;

17. članak 17. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci od 2. do 5. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Za imenovanje novog glavnog direktora Komisija objavljuje poziv na podnošenje prijave u *Službenom listu Europske unije*. Natječaj se objavljuje najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata aktualnog glavnog direktora. Komisija sastavlja popis odgovarajuće kvalificiranih kandidata. Nakon što nadzorni odbor da pozitivno mišljenje o postupku odabira koji primjenjuje Komisija, Europski parlament i Vijeće pravodobno se dogovaraju o popisu triju kandidata koji su ušli u uži izbor s popisa prikladnih kandidata koji je sastavila Komisija. Komisija imenuje glavnog direktora s popisa kandidata koji su ušli u uži izbor.

3. Glavni direktor pri obavljanju svojih dužnosti u vezi s pokretanjem i provođenjem vanjskih i unutarnjih istraga ili koordinacijskim aktivnostima, ili sastavljanjem izvješća nakon takvih istraga ili koordinacijskih aktivnosti, ne traži niti prima upute bilo koje vlade ili institucije, tijela, ureda ili agencije. Ako glavni direktor smatra da se mjerom koju poduzima Komisija dovodi u pitanje njegova ili njezina neovisnost, o tome odmah obavješćuje nadzorni odbor i odlučuje hoće li Sudu EU-a podnijeti tužbu protiv Komisije.

4. Glavni direktor redovito, barem jedanput godišnje, izvješćuje Europski parlament, Vijeće, Komisiju i Revizorski sud o rezultatima istraga koje je proveo Ured, poduzetim radnjama i uočenim problemima, uz poštovanje povjerljivosti istraga, legitimnih prava umiješanih osoba i informatora te po potrebi nacionalnog prava koje se primjenjuje na sudske postupke. Ta izvješća uključuju i procjenu mjera koje su poduzela nadležna tijela država članica te institucije, tijela, uredi i agencije na temelju izvješća i preporuka koje sastavlja Ured.

4.a Na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća u kontekstu njihovih prava proračunskog nadzora, glavni direktor može pružiti informacije o aktivnostima Ureda uz poštovanje povjerljivosti istraga i daljnjih postupaka. Europski parlament i Vijeće osiguravaju povjerljivost informacija koje se pružaju u skladu s ovim stavkom.

5. Glavni direktor periodično izvješćuje nadzorni odbor o aktivnostima Ureda, o provođenju svoje istražne uloge i o daljnjim postupanjima koja su poduzeta na temelju istraga.

Glavni direktor periodično obavješćuje nadzorni odbor o:

- (a) predmetima u kojima se nisu slijedile preporuke glavnog direktora;
- (b) predmetima u kojima su informacije poslane sudskim tijelima država članica ili EPPO-u;
- (c) predmetima u kojima nije pokrenuta istraga ili predmetima koji su odbačeni;
- (d) trajanju istraga u skladu s člankom 7. stavkom 8.;

(b) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Glavni direktor uspostavlja unutarnji postupak za savjetovanje i kontrolu, uključujući provjeru zakonitosti, između ostalog u vezi s poštovanjem postupovnih jamstava i temeljnih prava umiješanih osoba i nacionalnog prava država članica o kojima je riječ, posebno u pogledu članka 11. stavka 2. Provjeru zakonitosti provodi osoblje Ureda koje je stručno u području prava i istražnih postupaka. Njihovo mišljenje prilaže se završnom izvješću o istrazi.”;

(c) u stavku 8. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„8. Glavni direktor donosi smjernice o istražnim postupcima namijenjene osoblju Ureda. Te su smjernice u skladu s ovom Uredbom te između ostalog obuhvaćaju:

- (a) postupke koje treba primjenjivati u provedbi mandata Ureda;
- (b) detaljna pravila kojima se uređuju istražni postupci;
- (c) postupovna jamstva;
- (d) detalje unutarnjih postupaka za savjetovanje i kontrolu, uključujući provjeru zakonitosti;
- (e) zaštitu podataka i politike o komuniciranju i pristupu dokumentima kako je utvrđeno u članku 10. stavku 3.b;
- (f) odnose s EPPO-om.”;

(d) u stavku 9. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„9. Prije donošenja bilo kakvih stegovnih sankcija protiv glavnog direktora ili ukidanja njegova ili njena imuniteta, Komisija se savjetuje s nadzornim odborom.”;

18. članak 19. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 19.

Evaluacijsko izvješće i moguća revizija

1. Najkasnije pet godina nakon datuma utvrđenog u skladu s člankom 120. stavkom 2. drugim podstavkom Uredbe (EU) 2017/1939, Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću evaluacijsko izvješće o primjeni i učinku ove Uredbe, posebice kada je riječ o učinkovitosti i djelotvornosti suradnje između Ureda i EPPO-a. To je izvješće popraćeno mišljenjem nadzornog odbora.

2. Najkasnije dvije godine nakon podnošenja evaluacijskog izvješća na temelju prvog stavka, Komisija, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog Europskom parlamentu i Vijeću za modernizaciju okvira Ureda, uključujući dodatna ili detaljnija pravila o osnivanju Ureda, njegovim funkcijama ili postupcima koji se primjenjuju na njegove aktivnosti, posebno u vezi s njegovom suradnjom s EPPO-om, prekograničnim istragama i istragama u državama članicama koje ne sudjeluju u EPPO-u.”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Međutim, članci od 12.c do 12.f Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013, kako su umetnuti člankom 1. točkom 13. ove Uredbe primjenjuju se od datuma koji se utvrđuje u skladu s člankom 120. stavkom 2. drugim podstavkom Uredbe (EU) 2017/1939.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 23. prosinca 2020.

Za Europski parlament
Predsjednik
D. M. SASSOLI

Za Vijeće
Predsjednik
M. ROTH